

رساله دوم پولس رسول به

قونیان

پولس بهاراده خدار رسول عیسی مسیح و تیوتاوس برادر، به کلیسا ای خدا که در قرنتس میباشد با همه مقدسانی که در تمام اخائیه هستند،
فیض و سلامتی از پدر ما خدا و عیسی مسیح خداوند به شما باد.
خدای جمیع تسليات

متبار ک با دخدا و پدر خداوند ماعیسی مسیح که پدر رحمتہا و خدای جمیع تسليات است،
که مارادر هر تنگی ماتسلی میدهد تاما بتوانیم دیگران را در هر مصیبی که باشد تسلى غایبیم،
به آن تسلى که خود از خدای افتخاریم.

^۵ زیرا به اندازه های که در دهای مسیح در مازیاده شود، به همین قسم تسلى مانیزیو سیله مسیح میافرازید.

^۶ اما خواه از حمت کشیم، این است برای تسلى و نجات شما، و خواه تسلى پذیریم این هم بجهت تسلى و نجات شما است که میسر می شود از صبر داشتن در همین دردهایی که ما هم میبینیم.

^۷ و امید مبارا ای شما استوار میشود زیرا میدانیم که چنان که شما شریک دردها هستید، همچنین شریک تسلى نیز خواهید بود.

زیرا ای برادران نمی خواهیم شما بخبر باشید از تنگی که در آسیابه معارض گردید که بینهایت و فوق از طاقت بار کشیدیم، بحدی که از جان هم مایوس شدیم.

^۹ لکن در خود فتوای موت داشتیم تا بر خود توکل نکنیم، بلکه بر خدا که مردگان را بر می خیزاند،

که مارا از چنین موت رهانید و میرهاندو بیه او امیدواریم که بعد از این هم خواهد رهانید.

^{۱۱} و شما نیز به دعا در حق ماعانت میکنید تا آنکه برای آن نعمتی که از اشخاص بسیاری به مارسید، شکرگزاری هم بجهت ما از سیاری به جا آورده شود.

تغییرنامه پولس

زیرا که نفر ما این است یعنی شهادت ضمیر ما که به قدوسیت و اخلاص خدایی، نه به حکمت جسمانی، بلکه به فیض الهی در جهان رفتار نمودیم و خصوص نسبت به شما.

۱۳ زیرا چیزی به شما نمی نویسیم مگر آنچه می خوانید و به آن اعتراف می کنید و امیدوارم که تابه آخر اعتراف هم خواهد کرد.

۱۴ چنانکه به مافی الجمله اعتراف گردید که محل نفر شما هستیم، چنانکه شما نیز مارامیباشید در روز عیسی خداوند.

۱۵ و بدین اعتماد قبل از این خواستم به نزد شما آیم تانعمنی دیگر بیاید، وازراه شما به مکادونیه بروم و بازار مکادونیه نزد شما پایام و شمار ابه سوی یهودیه مشایعت کنید.

۱۶ پس چون این را خواستم، آیا سهل انگاری کردم یا اعزیمت من عزیمت بشری باشد تا آنکه به نزد من بیل و نفی باشد.

۱۷ لیکن خدا امین است که سخن ماباشمایل و نفی نیست.

۱۸ زیرا که پسر خدای عیسی مسیح که مایعني من و سلوانس و تیوتاوس در میان شاهبه وی موعظه کردیم، بیل و نفی نشده بلکه در او بیل شده است.

۱۹ ۲۰ زیرا چند آنکه وعده های خدا است، همه در او بیل و از این جهت در او امین است تا خدا از ماتحیید یابد.

۲۱ اما او که مارا با شمار در مسیح استوار می گردد و مارا مسح نموده است، خدا است. که او نیز مارا هر نموده و یعنانه روح را در دلها ماعطا کرده است.

۲۲ لیکن من خدار ابر جان خود شاهدمی خوانم که برای شفقت بر شماتا بحال به قرنس نیامدم، نه آنکه برای مان شما حکم کرده باشیم بلکه شادی شمار امداد کار هستیم زیرا که به ایمان قایم هستید.

اما در دل خود عزیمت داشتم که دیگر با حزن به نزد شما نیایم،

زیرا اگر من شمار محزون سازم، کیست که مر اشادی دهد جزا و که از من محزون گشت؟ و همین را نوشتم که مبادا و قی که بیایم محزون شوم از آنانی که میباشد سبب خوشی من

بشوند، چونکه بر همه شما اعتماد میدارم که شادی من، شادی جمیع شما است.
 ۴ زیرا که از حزن و دلتگی سخت و بالشکهای بسیار به شما نوشت، نه تاخزوں شوید بلکه تاب فهمید چه محبت بینهایت باشند ارم.

عفو خطا کار

واگر کسی باعث غم شد، مر اخزوں نساخت بلکه فی الجمله جمیع شمارا تابارز یاده نهاده باشم.

۶ کافی است آن کس را این سیاستی که ارا کثر شما بدو رسیده است.
 ۷ پس بر عکس شما باید او را غفو غوده، تسلي دهید که مبادا افزونی غم چنین شخص را فورده.

۸ بنابراین، به شما القاس میدارم که با او محبت خود را استوار نمایید.
 ۹ زیرا که برای همین نیز نوشت تماد لیل شمارا بدانم که در همه چیز مطیع میباشد.
 ۱۰ اما هر که را چیزی عفو نماید، من نیز میکنم زیرا که آنچه من عفو کرد هام، هر گاه چیزی را عفو کرده باشم، به خاطر شما به حضور مسیح کردهام،
 تاشیطان بر مادر تری نیابد، زیرا که از مکاید او بی خبر نیستیم.

خصوصیات خادمین عهد جدید

اما چون به تروآس بجهت بشارت مسیح آدم و دروازه‌های برای من در خداوند باز شد، در روح خود آرامی نداشت، از آن رو که برادر خود تیطس را نیافتم، بلکه ایشان را وداع نموده، به مکادونیه آمدم.

۱۴ لیکن شکر خدار است که مارادر مسیح، دائم در موکب ظفر خود میبرد و عطر معرفت خود را در هر جا بوسیله ماظاهری کند.

۱۵ زیرا خدار اعطر خوشبوی مسیح میباشیم هم در ناجیان و هم در هالکان.
 ۱۶ اما اینها را اعطر موت، الی موت و آنها را اعطر حیات الی حیات. و برای این امور کیست که کافی باشد؟

زیرا مثل بسیاری نیستیم که کلام خدار امغوش سازیم، بلکه از ساده دلی و از جانب

خادر حضور خدار مسیح سخن میگوییم.

آیا بازیه سفارش خود شروع میکنیم؟ وایا مثل بعضی احتیاج به سفارش نامه جات به شمایی از شماد اشته باشیم؟

شمار ساله ما هستید، نوشته شده در دهای ما، معروف و خوانده شده جمیع آدمیان.

^۳ چونکه ظاهر شده اید که رساله مسیح میباشد، خدمت کرده شده از ما و نوشته شده نه به مر کب بلکه به روح خدای حی، نه بر الاح سنگ، بلکه بر الاح گوشی دل.

^۴ اما بوسیله مسیح چنین اعتماد به خداریم.

^۵ نه آنکه کافی باشیم که چیزی را به خود تفکر کنیم که گویا زما باشد، بلکه کفایت ماز خداست.

^۶ که او مارا هم کفایت داد تا عهد جدید را خادم شویم، نه حرف را بلکه روح رازی را که حرف میکشد لیکن روح زنده میکند.

جلال عهد جدید

اما ^۷ که خدمت موت که در حرف بود و بر سنگها تراشیده شده با جلال میبود، بحدی که بنی اسرائیل نمی توانستند صورت موسی را نظاره کنند به سبب جلال چهره او که فانی بود،

چگونه خدمت روح بیشتر با جلال نخواهد بود؟

زیرا هرگاه خدمت قصاص با جلال باشد، چند مرتبه زیاد تر خدمت عدالت در جلال خواهد افزوود.

^{۱۰} زیرا که آنچه جلال داده شده بود نیز بدين نسبت جلالی نداشت به سبب این جلال فایق.

^{۱۱} زیرا ^۸ آن فانی با جلال بودی، هر آینه این باقی از طریق اولی در جلال خواهد بود. پس چون چنین امیدداریم، با کمال دلیری سخن میگوییم.

^{۱۳} و نه مانند موسی که نقابی بر چهره خود کشید تا بنی اسرائیل، تمام شدن این فانی را نظر نکنند،

بلکه ذهن ایشان غلیظ شد زیرا که تا امر وز همان نقاب در خواندن عهد عتیق باقی است

و کشف نشده است، زیرا که فقط در مسیح باطل میگردد.

^{۱۵} بلکه تا امر روز و قتی که موسی را میخوانند، نقاب بر دل ایشان برقرار میماند.

^{۱۶} لیکن هرگاه به سوی خداوند رجوع کند، نقاب برداشته میشود.

^{۱۷} اما خداوند روح است و جایی که روح خداوند است، آنجا آزادی است.

^{۱۸} لیکن همه ما چون با چهره بینتاب جلال خداوند را در آینه مینگریم، از جلال تاجال به همان صورت متبدل میشویم، چنانکه از خداوند که روح است.

خرزینه در ظروف خارک

بنابراین چون این خدمت را داریم، چنانکه رحمت یافته ایم، خسته خاطرنگی شویم.

^۲ بلکه خفایای رسوایی را ترک کرده، به مکر رفتار نگیم و کلام خدارا مغشوش

نمیسازیم، بلکه به اظهار راستی، خود را به ضمیر هر کس در حضور خدا مقبول میسازیم.

^۳ لیکن اگر بشارت ملخنی است، بر هالکان مخفی است،

که در ایشان خدای این جهان فهم های پیام انسان را کور گردانیده است که مبادا تجلی

بشارت جلال مسیح که صورت خدادست، ایشان را روشن سازد.

^۴ زیرا به خویشتن موضعه نمی کنیم بلکه به مسیح عیسی خداوند، اما به خویشتن که

غلام شما هستیم بخاطر عیسی.

^۵ زیرا خدایی که گفت تانور از ظلمت در خشید، همان است که در دل های مادر خشید تانور معرفت جلال خدا در چهره عیسی مسیح از مادر خشد.

لیکن این خزینه را در ظروف خارک داریم تا برتری قوت از آن خدا باشد نه از جانب ما.

^۶ در هر چیز رحمت کشیده، ولی در شکنجه نیستیم؛ متحیر ولی مایوس نی؛

تعاقب کرده شده، لیکن نه متروک؛ افکنده شده، ولی هلاک شده نی؛

پیوسته قتل عیسی خداوند را در جسد خود حمل میکنیم تا حیات عیسی هم در بدنه ماظا هر شود.

^{۱۱} زیرا اما که زند هایم، دائم بخاطر عیسی به موت سپرده میشویم تا حیات عیسی نیز در جسد فانی ماید.

^{۱۲} پس موت در ما کار می کند ولی حیات در شما.

اما چون همان روح ایمان را داریم، بحسب آنچه مکتوب است «یمان آوردم پس سخن گفتم»

مانیز چون ایمان داریم، از این و سخن میگوییم.

^{۱۴} چون میدانیم او که عیسی خداوند را برخیزانید، مارانیز باعیسی خواهد برخیزانید و با شما حاضر خواهد ساخت.

^{۱۵} زیرا که همه چیز را شما است تا آن فیضی که بوسیله بسیاری افزوده شده است، شکرگزاری را برای تجید خدا یافرازید.

^{۱۶} از این جهت خسته خاطرنی شویم، بلکه هر چند انسانیت ظاهری مافانی میشود، لیکن باطن روز بروز تازه میگردد.

^{۱۷} زیرا که این زحمت سبک ما که برای لحظه‌های است، بار جاودانی جلال را برای مازیاده وزیاده پیدا میکند.

^{۱۸} در حالی که مانظر نمی‌کنیم به چیزهای دیدنی، بلکه به چیزهای نادیدنی، زیرا که آنچه دیدنی است، زمانی است و نادیدنی جاودانی.

خانه آسمانی

زیرا میدانیم که هرگاه این خانه زمینی خیمه ماریخته شود، عمارتی از خداداریم، خانه‌ای ناساخته شده بهسته اوجاودانی در آسمانها.

^۲ زیرا که در این هم آه میکشیم، چونکه مشتاق هستیم که خانه خود را که از آسمان است پوشیم،

اگر فی الواقع پوشیده و نه عریان یافت شویم.

^۳ از آزو که مانیز که در این خیمه هستیم، گرانبار شده، آه میکشیم، ازان جهت که نمی خواهیم این را بیرون کنیم، بلکه آن را پوشیم تا فانی در حیات غرق شود.

^۴ اما او که مارا برای این درست ساخت خدا است که بیانه روح را به مامیده دهد.

پس دائم خاطر جمع هستیم و میدانیم که مادامی که درین متوطنیم، از خداوند غریب میباشیم.

^۵ زیرا که به ایمان رفتار میکنیم نه به دیدار

پس خاطر جمع هستیم و این را بیشتر می پسندیم که ازین دن غربت کنیم و به نزد خداوند متوطن شویم.

^۹ لذا حاریص هستیم براینکه خواه متوطن و خواه غریب، پسندیده او باشیم.

^{۱۰} زیرا لازم است که همه ما پیش مستند مسیح حاضر شویم تا هر کس اعمال بدنی خود را باید، بحسب آنچه کرده باشد، چه نیک چه بد.

خدمت مصالحه

پس چون ترس خدار ادانسته ایم، مردم را دعوت می کنیم. اما به خدا ظاهر شده ایم و امیدوارم به ضمایر شما هم ظاهر خواهیم شد.

^{۱۲} زیرا بار دیگر رای خود به شناسفارش غنی کنیم، بلکه سبب افتخار در باره خود به شمامی دهیم تا شمار ارجوایی باشد برای آنانی که در ظاهر نه در دل نفرمی کنند.

^{۱۳} زیرا آگر بخود هستیم برای خدا است و آگر هشیاریم برای شما است.

^{۱۴} زیرا محبت مسیح مارافرو آگرفته است، چون که این را در یاریافیم که یک نفر برای همه مرد پس همه مردند.

^{۱۵} و برای همه مرد تا آنانی که زنده هاند، ازین به بعد برای خویشتن زیست نکنند بلکه برای او که برای ایشان مرد ویر خاست.

بنابراین، مابعد از این هیچ کس را بحسب جسم غنی شناسیم، بلکه هر گاه مسیح را هم بحسب جسم شناخته بودیم، الان دیگر اورانی شناسیم.

^{۱۷} پس آگر کسی در مسیح باشد، خلقت تازه های است؛ چیز های که نه در گذشت، اینکه همچیز تازه شده است.

^{۱۸} و همچیز از خدا که مارا بوسطه عیسی مسیح با خود مصالحه داده و خدمت مصالحه را به ماسپرد است.

^{۱۹} یعنی اینکه خدار در مسیح بود و جهان را با خود مصالحه میداد و خطای ایشان را بدیشان محسوب نداشت و کلام مصالحه را به ماسپرد.

^{۲۰} پس برای مسیح ایلچی هستیم که گویا خدا به زبان ما وعظ می کند. پس بخاطر مسیح استدعامی کنیم که با خدا مصالحه کنید.

۲۱ زیرا اورا که گاه نشناخت در راه ما گاه ساخت تامادروی عدالت خدا شویم، پس چون همکاران او هستیم، التاسی می ثاییم که فیض خدار ایفایده نیافته باشد. ۲ زیرا میگوید: «روقت مقبول تورا مستجاب فرمودم و در روز نجات تورا اعانت کردم.» اینکحال زمان مقبول است؛ اینک الان روز نجات است.

زحمات پولس در راه خدا

در هیچ چیز لغزش نمی دهیم که مبادا خدمت ماملا ملت کرده شود، بلکه در هر امری خود راثابت میکنیم که خدام خدا هستیم: در صبر سیار، در زحمات، در حاجات درستگیها، در تازیانها، در زندانها، در فتنهایها، در محنتها، در بیخواهیها، در گرسنگیها، در طهارت، در معرفت، در حلم، در مهربانی، در روحالقدس، در محبت بیریا، در کلام حق، در قوت خدا بالاسلجه عدالت بر طرف راست و چپ، به عزت و ذلت و بدنامی و نیکایی. چون گراه کنندگان و اینک راستگوهستیم؛ چون مجھول و اینک معروف؛ چون در حالت موت و اینک زنده هستیم؛ چون سیاست کرده شده، امام مقتوی نی، چون محزون، ولی دائم شادمان؛ چون فقیر و اینک بسیاری را دولتمند میسازیم؛ چون بیچیز، امامالک همچیز. **یوغ ناموافق**

ای قرنتیان، دهان مابه سوی شما گشاده و دل ماوسیع شده است. ۱۲ در ماتنگ نیستید لیکن در احشای خود تنگ هستید. ۱۳ پس در جزای این، زیرا که به فرزندان خود سخن میگوییم، شمانیز گشاده شوید. ۱۴ زیرا یوغ ناموافق بایمانان مشوید، زیرا عدالت را با گاه چه رفاقت و نور را با ظلت چه شراکت است؟ و مسیح را بابی عال چه مناسبت و مومن را با کافر چه نصیب است؟ وهیکل خدار ابابه چه موافق؟ زیرا شما هیکل خدای حی میباشد، چنانکه خدا گفت که «رایشان ساکن خواهم بود و در رایشان راه خواهم رفت و خدای ایشان خواهم بود،

وایشان قوم من خواهند بود»)

پس خداوند میگوید: «زمیان ایشان بیرون آید و جدا شوید و چیز ناپاک را ملس مکنید تامن شمار امقبول بدارم،
و شمار اپدر خواهیم بود و شمار اپسان و دختران خواهید بود؛ خداوند قادر مطلق میگوید»)
پس از عزیزان، چون این وعد ههار اداریم، خویشتن را از هر نجاست جسم و روح طاهر
بسازیم و قدوسیت را در خدا ترسی به کمال رسانیم.

تسلی پولس

مارادردهای خود جاده هید. بر هیچ کس ظلم نکردیم و هیچ کس را فاسد نساختیم
و هیچ کس را مغبون نمودیم.
۳ این را از روی مذمت نمی گوییم، زیرا پیش گفتم که در دل ما هستید تا در موت و
حیات با هم باشیم.
۴ مر ابر شما اعتماد کلی و درباره شما نخر کامل است. از تسلی سیر گشته ام و در هر
زحمتی که بر ماحی آید، شادی و افرمیکنم.
زیرا چون به مکادونیه هم رسیدیم، جسم مآلار امی نیافت، بلکه در هر چیز زحمت کشیدیم؛
در ظاهربه، نزاعه او در باطن، ترس های بود.
۶ لیکن خدایی که تسلی دهنده افتادگان است، مارا به آمدن تیطس تسلی بخشید.
۷ و نه از آمدن او تنهابلکه به آن تسلی نیز که او در شما یافته بود، چون مارا مطلع ساخت
از شوق شما و نوحه گری شما و غیرتی که درباره من داشتید، به نوعی که بیشتر شادمان
گردیدم.

۸ زیرا که هر چند شمارا به آن رساله مخزون ساختم، پشیمان نیستم، اگرچه پشیمان هم
بودم زیرا یافتم که آن رساله شمارا اگر هم به ساعتی، غمگین ساخت.
۹ الحال شادمانم، نه از آنکه غم خوردید بلکه از اینکه غم شما به توبه انجامید، زیرا که
غم شمارای خدا بود تا به هیچ وجه زیانی از مابه شما نرسد.
۱۰ زیرا غمی که برای خدا است منشاتوبه میباشد به جهت نجات که از آن پشیمانی نیست؛

اما غم دنیوی منشاموت است.

- ۱۱ زیرا یک همینکه غم شمارای خدابود، چگونه کوشش، بل احتجاج، بل خشم، بل ترس، بل اشتیاق، بل غیرت، بل انتقام رادر شما پیدید آورد. در هر چیز خود را ثابت کردید که در این امر مرا هستید.
- باری هر گاه به شمانو شتم، بجهت آن ظالم‌با مظلوم نبود، بلکه تغیرت مادر باره شما به شمار در حضور خدا اظاہر شود.
- ۱۲ وازن جهت تسلي یافيم لیکن در تسلي خود شادی ما از خوشی تیطس بینهايت زیاده گردید چونکه روح او از جمیع شما آرامی یافته بود.
- ۱۳ زیرا اگر در باره شما بدنفر کردم، نجیل نشدم بلکه چنانکه همه سخنان را به شما به راستی گفتیم، همچنین خرمابه تیطس راست شد.
- ۱۴ و خاطرا و به سوی شما زیاد تر مایل گردید، چونکه اطاعت جمیع شمارا به یاد میآورد که چگونه به ترس و لرزارا پذیرفید.
- ۱۵ شادمانم که در هر چیز بر شما اعتماد دارم.

لشویق به سخاوت

لیکای برادران شمار امطلع می‌سازیم از فیض خدا که به کلیساها مکا دونیه عطا شده است.

- ۱۶ زیرا در امتحان شدید رحمت، فراوانی خوشی ایشان ظاهر گردید و از زیادتی فقر ایشان، دولت سخاوت ایشان افزوده شد.
- ۱۷ زیرا که شاهد هستم که بحسب طاقت بلکه فوق از طاقت خویش به رضامندی تمام، الماس بسیار غوده، این نعمت و شراکت در خدمت مقدسین را از مطلبیدند.
- ۱۸ و نه چنانکه امید داشتم، بلکه اول خویشن را به خداوند و به مابر حسب اراده خدا دادند.
- ۱۹ وازان سبب از تیطس استدعا غودیم که همچنانکه شروع این نعمت را در میان شما کرد، آن را به انجام هم بر ساند.
- ۲۰ بلکه چنانکه در هر چیز افزونی دارید، در ایمان و کلام و معرفت و کمال اجتهد و محبتی

- که با مامیدارید، در این نعمت نیز بیفرازاید.
 ۸ این را به طریق حکم‌نی گوییم بلکه به سبب اجتهاد دیگران و تا خلاص محبت شمارا پیاز مایم.
 ۹ زیرا که فیض خداوند ماعیسی مسیح را میدانید که هر چند دو لمند بود، برای شما فقیر شد تا شما از فقر امداد و لمند شوید.
 ۱۰ و در این را میدهم زیرا که این شمارا شایسته است، چونکه شماره سال گذشته، نه در عمل فقط بلکه در اراده نیزاول از همه شروع کرد.
 ۱۱ اما الحال عمل را به انجام رسانید تا چنانکه دلگرمی در اراده بود، انجام عمل نیز بر حسب آنچه دارید بشود.
 ۱۲ زیرا هرگاه دلگرمی باشد، مقبول می‌افتد، بحسب آنچه کسی دارد نه بحسب آنچه ندارد.
 ۱۳ و نه اینکه دیگران را راحت و شمارا از حمت باشد، بلکه به طریق مساوات تادر حال، زیادتی شمار برای کمی ایشان بکار آید؛ و تازیادتی ایشان بجهت کمی شما باشد و مساوات بشود.
 ۱۴ چنانکه مکتوب است: «نکه بسیار جمع کرد، زیادتی نداشت و آنکه اندکی جمع کرد، کمی نداشت.
- اما شکر خدار است که این اجتهاد را برای شمار در دل تیپس نهاد.
 ۱۷ زیرا او خواهش مارا اجابت نمود، بلکه بیشتر را اجتهاد بوده، به رضامندی تمام به سوی شمار و آنه شد.
 ۱۸ و باوی آن برادری را فستادیم که مدد او در انگلیل در تمامی کلیساها است.
 ۱۹ و نه همین فقط بلکه کلیساها نیز اورا اختیار کردند تا در این نعمتی که خدمت آن را برای تمجید خداوند و دلگرمی شمامیکنیم، همسفر ما بشود.
 ۲۰ چونکه اجتناب می‌کنیم که مبادا کسی مارا ملامت کند در باره این سخاوتی که خادمان آن هستیم.
 ۲۱ زیرا که نه در حضور خداوند فقط، بلکه در نظر مردم نیز چیزهای نیکوراندار که می‌باشیم.

۲۲ و بالیشان برادر خود را نیز فرستادیم که مکرر در امور بسیار اورابا اجتهدیافتیم والحال به سبب اعتماد کلی که بر شما میدارد، بیشتر با اجتهد است.

۲۳ هرگاه درباره تبیطس پرسند (او در خدمت شمار فرق و همکار من است؛ واگر درباره برادران ما، ایشان رسمل کلیساها و جلال مسیح میباشد).

۲۴ پس دلیل محبت خود و نفر مادر برادر شمار در حضور کلیساها به ایشان ظاهر نماید.

آماده گردن هدایا

زیرا که در خصوص این خدمت مقدسین، زیادتی میباشد که به شما بوسیم.

۲ چونکه دلگرمی شمار امید انم که درباره آن بجهت شما به اهل مکادونیه نفر میکنم که از سال گذشته اهل اخائیه مستعد شد هاند و غیرت شما کثرا ایشان را تحریض نموده است.
۳ اما برادران را فرستادم که مباداً نفر مادر برادر شمار در این خصوص باطل شود تا چنانکه گفته ام، مستعد شویم.

۴ مباداً گرا هم مکادونیه با من آیند و شمار انا مستعد بایند، نمی گوییم شما بله که ما از این اعتمادی که به آن نفر کردیم، بخجل شویم،

پس لازم داشتم که برادران را نصیحت کنم تا قبل از ماتزد شما آیند و بر کت موعد شما را مهیا سازند تا حاضر باشد، از راه بر کت نه از راه طمع.
اما مخلصه این است، هر کجا بخیلی کارد، با بخیلی هم درو کند و هر کجا بر کت کارد، با بر کت نیز درو کند.

۵ اما هر کس بطوری که در دل خود را دهد غموده است بکند، نه به حزن و اضطرار، زیرا خدا بخشش نده خوش را دوست میدارد.

۶ ولی خدا قادر است که هر نعمتی را برای شما بیفزاید تا همیشه در هر امری کفایت کامل داشته، برای هر عمل نیکو افزوده شویم.

۷ چنانکه مکتوب است که «اشید و به فقر اداد و عدالت ش تابه ابد باقی میماند.»
۸ اما او که برای بر زگ بذر و پرای خورنده نان را آماده میکند، بذر شمار آماده کرده، خواهد افزو و ثرات عدالت شمار از مید خواهد کرد.

۹ ۱۰ تا آنکه در هر چیز دلتنمی شده، کمال سخاوت را بنا یابد که آن منشا شکر خدا بوسیله

مامیباشد.

۱۲ زیرا که بهجا آوردن این خدمت، نه فقط حاجات مقدسین را رفع میکند، بلکه سپاس خدار ازیز سیار میافزاید.

۱۳ واژلیل این خدمت، خدار تجدید میکنند بهسباب اطاعت شماد را اعتراف انجیل مسیح و سخاوت بخشش شبارای ایشان و همگان.

۱۴ وایشان بهسباب افروزی فیض خدایی که بر شماست، دردعای خود مشتاق شما میباشند.

۱۵ خدار ابرای عطای مالا کلام او شکریاد.

دفعه پولس از خدمات خویش

اما من خود، پولس، که چون در میان شما حاضر بودم، فروتن بودم، لیکن وقتی که غایب هستم، با شما جسارت میکنم، از شما به حلم و رافت مسیح استدعا دارم والتماس میکنم که چون حاضر شوم، جسارت نکنم بدآن اعتمادی که گان میبرم که جرات خواهم کرد بآنانی که میپندارند که مابه طریق جسم رفتار میکنیم.

۳ زیرا هر چند در جسم رفتار میکنیم، ولی به قانون جسمی جنگ نماییم.

۴ زیرا سلاحه جنگ ما جسمانی نیست بلکه نزد خدا قادر است برای انهدام قلعهها، که خیالات و هر بلندی را که خود را به خلاف معرفت خدا میافازد، به زیر میافکنیم و هر فکری را به اطاعت مسیح اسیر میسازیم.

۵ و مستعد هستیم که از هر معصیت انتقام جوییم وقتی که اطاعت شما کامل شود.

ایابه صورت ظاهری نظر میکنید؟ اگر کسی بر خود اعتماد دارد که از آن مسیح است، این را نیز از خود بداند که چنانکه او از آن مسیح است، مانیز هم چنان از آن مسیح هستیم.

۶ زیرا هر چند زیاده هم نفریکنم در باره اقتدار خود که خداوندان آن را برای بنانه برای خرابی شما به مدد اده است، بخجل نخواهم شد،

که مبادا معلوم شود که شمارا به رساله هامیترسانم.

۱۰ زیرا می گویند: «ساله های او گران وزور آور است، لیکن حضور جسمی او ضعیف و سخن‌ش حقیر».

چنین شخص بداند که چنانکه در کلام به رسانه‌هادر غیاب هستیم، همچنین نیز در فعل در حضور خواهیم بود.

زیرا جرات نداریم که خود را از کسانی که خویشتن را مدح می‌کنند بشماریم، یا خود را با ایشان مقابله نماییم؛ بلکه ایشان چون خود را با خود می‌پیمایند و خود را به خود مقابله نمینمایند، داناییستند.

۱۳ امامازیاده از اندازه نفرنگی کنیم، بلکه بحسب اندازه آن قانونی که خدابرای ما پیوست، و آن اندازه‌های است که به شما نیز میرسد.

۱۴ زیرا از حد خود تجاوز نمی‌کنیم که گویا به شما نرسیده باشیم، چونکه در انجیل مسیح به شما هم رسیده‌ایم.

۱۵ وازاندازه خود نگذشته در محتهای دیگران نفرنگی نماییم، ولی امیداریم که چون ایمان شما افزون شود، در میان شما بحسب قانون خود بغايت افروزه خواهیم شد.

۱۶ تا یکنکه در مکانهای دور تراز شما هم بشارت دهیم و در امور می‌پاشد به قانون دیگران نفرنگیم.

۱۷ اما هر که نفرنگی دارد، به خداوند نفرنگ نماید.

۱۸ زیرا انه آنکه خود را مدح کند مقبول افتاد بلکه آن را که خداوند مدح نماید.

دفاع یوپلس در مقابل رسولان کذبه

کاشکه مرادراند ک جهالتی متتحمل شوید و متتحمل من هم می‌پاشید.

۲ زیرا که من بر شاغر هستم به غیرت الهی؛ زیرا که شمارا به یک شوهر نامزد ساختم تباکرهای عفیفه به مسیح سپارم.

۳ لیکن می‌ترسم که چنانکه ماریه مکر خود حوار افریفت، همچنین خاطر شما هم از سادگی که در مسیح است، فاسد گردد.

۴ زیرا هرگاه آنکه آمد، وعظ می‌کرد به عیسای دیگر، غیر از آنکه مابدو موضعه کردیم، یا شمار وحی دیگر را جزا نکه یافته بودیم، یا انجیل دیگر را سوای آنچه قبول کرده بودیم پذیرفتید، نیکو می‌کردید که متتحمل می‌شدید.

- زیرا مایقین است که از بزرگترین رسولان هرگز کمتر نیستم.
 ۶ اما هر چند در کلام نیزامی باشم، لیکن در معرفت نمی‌باشم. بلکه در هر امری نزد همه
 کس به شما آشکار گردیدیم.
- ۷ آیا گاه کدم که خود را ذلیل ساختم تا شما سر افزار شوید در اینکه به انجیل خدا شما
 را مفت بشارت دادم؟
- کلیساهای دیگر اغارت نموده، اجرت گرفتم تا شمارا خدمت نمایم و چون به نزد شما حاضر بوده،
 محتاج شدم، بر هیچ کس بار نهادم.
- ۹ زیرا برادرانی که از مکادونیه آمدند، رفع حاجت مراغه دند و در هر چیز از بار نهادن
 بر شما خود را نگاه داشته و خواهم داشت.
- ۱۰ به راستی مسیح که در من است قسم که این خفر در نواحی اخائیه از من گرفته نخواهد
 شد.
- ۱۱ از چه سبب؟ آیا از اینکه شمارا دوست غی دارم؟ خدا میداند!
- لیکن آنچه میکنم هم خواهم کرد تا از جویندگان فرصت، فرصت را منقطع سازم تا در آنچه
 نخرمیکنند، مثل مانیزیافت شوند.
- ۱۳ زیرا که چنین اشخاص رسولان کذبه و عمله مکار هستند که خویشن را به رسولان
 مسیح مشابه میسازند.
- ۱۴ و عجب نیست، چونکه خود شیطان هم خویشن را به فرشته نور مشابه میسازد.
- ۱۵ پس امر بزرگ نیست که خدام وی خویشن را به خدام عدالت مشابه سازند که
 عاقبت ایشان بر حسب اعمالشان خواهد بود.
- بازمیگویم، کسی مرایفهم نداند والا مر اچون بیفهمی پذیرید تا من نیز اندکی افتخار کنم.
- ۱۷ آنچه میگوییم از جانب خداوندی گوییم، بلکه از راه بیفهمی در این اعتمادی که
 نخرم است.
- ۱۸ چونکه بسیاری از طریق جسمانی نخرمیکنند، من هم نخرمینم ام.
- ۱۹ زیرا چونکه خود فهیم هستید، بیفهمان را به خوشی متحمل میباشد.

۲۰ زیرا متحمل میشوید هرگاه کسی شمارا غلام سازد، یا کسی شمارا فرو خورد، یا
کسی شمارا گفتار کند، یا کسی خود را بلند سازد، یا کسی شمار ابر رخسار طپانچه زند.
۲۱ از روی استحقار میگویم که گویا ماضیعیف بوده ایم.

آیا عبرانی هستند؟ من نیز هستم! اسرائیلی هستند؟ من نیز هستم! از ذریت ابراهیم هستند؟
من نیز می باشم!

آیا خدام مسیح هستند؟ چون دیوانه حرف میزنم، من بیشتر هستم! در محنتها افزونتر، در
تازیانه ها زیاد تر، در زندانها بیشتر، در مرگ که امکن.

۲۴ از یهودیان پنج مرتبه از چهل یک کم تازیانه خوردم.

۲۵ سه مرتبه مر اچوب زندن؛ یک دفعه سنگسار شدم؛ سه کرت شکسته کشته
شدم؛ شبانه روزی در دریا رسربدم؛ در سفرهای بارها؛ در خطرهای نهرها؛ در خطرهای دزدان؛ در خطرهای از قوم خود و
در خطرهای از امته؛ در خطرهای دار شهر؛ در خطرهای دار ریا؛ در خطرهای دار دریا؛ در
خطرهای میان برادران کذبه؛ در محنت و مشقت، در بیخوابی بارها؛ در گرسنگی و تشنگی، در روزهای بارها؛ در سرما و
عریانی.

۲۸ بدون آنچه علاوه بر اینها است، آن باری که هر روزه بمن است، یعنی اندیشه برای
همه کلیساها.

۲۹ کیست ضعیف که من ضعیف نمی شوم؟ که لغزش میخورد که من نمی سوزم؟
اگر نفر میباید کرد از آنچه به ضعف من تعلق دارد، نفر میکنم.

۳۱ خدا پدر عیسی مسیح خداوند که تابه ابد متبار ک است، میداند که دروغ نمی
گویم.

۳۲ در دمشق، والی حارث پادشاه، شهر دمشقیان را برای گرفتن من محافظت مینمود.
۳۳ و مر از دریچهای در زنیلی از باره قلعه پایین کردند و از دستهای وی رستم.

ادامه دفاع پولس بوسیله مکاشفه اش

لابداست که نفر کنم، هر چند شایسته من نیست. لیکن به رویاها و مکاشفات

خداوند می‌آیم،

^۲ شخصی را در مسیح می‌شناسم، چهارده سال قبل ازین. آیا در جسم؟ نمی‌دانم! و آیا

بیرون از جسم؟ نمی‌دانم! خدامی داند. چنین شخصی که تا آسمان سوم ربوه شد.

^۳ و چنین شخص را می‌شناسم، خواه در جسم و خواه جدا از جسم، نمی‌دانم، خدامی

داند،

که به فردوس ربوه شد و سخنان ناگفتنی شنید که انسان را جایز نیست به آنها تکلم کند.

^۴ از چنین شخص نفرخواهم کرد، لیکن از خود جزاً ضعفهای خوبیش نفرمی کنم.

^۵ زیرا گرخواهم نفرمی کنم، بیفهم نمی‌باشم چونکه راست می‌گویم. لیکن اجتناب

می‌کنم مبادا کسی در حق من گافی بر دفوق از آنچه در من بیندیازمن شنود.

و تا آنکه از زیادتی مکاشفات زیاده سرافرازی نمایم، خاری در جسم من داده شد، فرشته

شیطان، تامر الطمه زند، مبادا زیاده سرافرازی نمایم.

^۶ و درباره آن از خداوند سه دفعه استدعا گوید تا زمان برود.

^۷ مرآ گفت: «یض من تورا کافی است، زیرا که قوت من در ضعف کامل می‌گردد».

پس به شادی بسیار از ضعفهای خود بیشتر نفرخواهم نمود تا قوت مسیح در من ساکن شود.

^۸ بنابراین، از ضعفها و رسایلها و احتیاجات و زحمات و تنگیهای بخاطر مسیح شاد مانم،

زیرا که چون ناتوانم، آنگاه توانا هستم.

بیفهم شده ام. شمار اجبار ساختید. زیرا می‌بایست شمار امده کرده باشد، از

آنروکه من از بزرگترین رسولان به هیچ وجه کمتر نیستم، هر چند هیچ هستم.

^۹ بدرستی که علامات رسول در میان شبابا کمال صبر از آیات و معجزات و قوات

پدید گشت.

^{۱۰} زیرا کدام چیز است که در آن از سایر کلیساها قاصر بودید؟ مگراینکه من بر شبابار

نهادم، این بیان صافی را زمان پخشید!

اینک مرتبه سوم مهیا هستم که نزد شما پایام و بر شبابار نخواهم نهاد از آنرو که نه مال شبابا که

خود شمار اطالب، زیرا که نمی‌باید فرزندان برای والدین ذخیره کنند، بلکه والدین برای فرزندان.

^{۱۵} امامن به کمال خوشی برای جانهای شما صرف می‌کنم و صرف کرده خواهم شد.
واگر شمار ایشتر محبت نمایم، آیا کتر محبت پیغم؟

اما باشد، من بر شبابارنهادم بلکه چون حیله گریودم، شمار ابه مکریه چنگ آوردم.

^{۱۷} آیا بیهیکی از آنانی که نزد شما فرستادم، نفع از شما بدم؟

به تیپس التماس نمودم و با اوی برادر را فرستادم. آیا تیپس از شما نفع برد؟ مگر به یک روح و یک روش رفتار نمودیم؟

آیا بعد از این مدت، گمان می‌کنید که نزد شما جت می‌آوریم؟ به حضور خدادار مسیح سخن می‌گوییم. لیکن همه چیزای عزیزان برای بنای شما است.

^{۲۰} زیرا می‌ترسم که چون آیم شمار ابه چنانکه می‌خواهم پیام و شمار ای پید چنانکه نمی‌خواهید که مبادا نزاع و حسد و خشمها و تعصّب و هیتان و غمای و غرور و فتنه باشند.
^{۲۱} و چون باز آیم، خدای من مران زد شما فروتن سازد و ماتم کنم برای بسیاری از آنانی که پیشتر گاه کردن دوازناپا کی وزنا و فجوری که کرده بودند، توبه ننمودند.

گفتار پایانی

این مرتبه سوم نزد شما می‌آیم. به گواهی دو سه شاهد، هر سخن ثابت خواهد شد.

^۲ پیش گفتم و پیش می‌گوییم که گویا دفعه دوم حاضر بود هام، هر چند الا ن غایب هستم، آنانی را که قبل از این گاه کردن و همه دیگران را که اگر باز آیم، مسامحه نخواهم نمود.

^۳ چونکه دلیل مسیح را که در من سخن می‌گویدم جویید که او نزد شما ضعیف نیست بلکه در شما تو انان است.

^۴ زیرا هر گاه از ضعف مصلوب گشت، لیکن از قوت خدا زیست می‌کند. چونکه مانیز در روی ضعیف هستیم، لیکن با او از قوت خدا که به سوی شما است، زیست خواهیم کرد.

- ^۵ خود را امتحان کنید که در این هستید یا نه، خود را باز یافت کنید، آیا خود را
نمی شناسید که عیسی مسیح در شما است اگر مردود نیستید؟
اما امیدوارم که خواهید دانست که ما مردود نیستیم.
- ^۶ و از خدام سالت میکنم که شاهیچ بدی نکنید، نه تاظا هر شود که مامق卜ول هستیم،
بلکه تاشمنی کویی کرد هباشید، هر چند ما گویا مردود باشیم.
- ^۷ زیرا که هیچ نمی توانیم به خلاف راستی عمل نماییم بلکه برای راستی.
- ^۸ و شادمانیم و قنی که ماناتوانیم و شماتواناییم. و نیز برای این دعای میکنیم که شما کامل
شوید.
- ^۹ از اینجهمت این را در غیاب مینویسم تا هنگامی که حاضر شوم، بختی نکنم بحسب آن
قدرتی که خداوند بجهت بنانه برای خرابی به من داده است.
- ^{۱۰} خلاصه ای برادران شاد باشید؛ کامل شوید؛ تسلی پذیرید؛ یک رای و باسلامتی بوده
باشید و خدای محبت و سلامتی باشما خواهد بود.
- ^{۱۱} یک یگر را به بوسه مقدسانه تختیت نمایید.
- ^{۱۲} جمیع مقدسان به شما سلام میرسانند.
- ^{۱۳} فیض عیسی خداوند محبت خدا و شرکت رو حال القدس با جمیع شما باد. آمين.

قدیم زرجه

The Old Persian Version of the Holy Bible in the Persian language of Iran

Public Domain

Language: فارسی (Persian)

Translation by: Wycliffe Bible Translators

PDF generated using HaioLa and XeLaTeX on Apr from source files dated Aug
cf233a-073b-5751-ab25-e35dacee289f